

Overdenking *Going back to my roots*

Regien Smit

Psalm 105, 1-9, brief aan de Hebreëën 11, 13-16, 32-39

Je leeft maar één keer. In deze tijd betekent dat vooral: alle mogelijkheden benutten, alles meemaken, al je talenten inzetten, de hele wereld zien. Groots en meeslepend leven! Ervan uitgaan, dat de wereld aan je voeten ligt! En voordat je het weet, kun je last krijgen van FOMO: fear of missing out!

Dat gezegde krijgt een andere betekenis als je weet dat de toekomst geen onbeschreven blad is, waarin nog álles kan gebeuren. Je kunt op een leeftijd komen, waarop je weet: ik zal nooit moeder worden, zoals ik zelf heb meegemaakt. Je kunt op een moment tot het besef komen, dat je -als je alles vooraf had geweten- andere keuzes had gemaakt. Dan was ik niet met Piet of Marie getrouwd. Dan had ik die studie nooit opgegeven. Dan had ik die kans gepakt om naar het buitenland te gaan. Dan was ik nooit in de gevangenis terecht gekomen. Sommige beslissingen maken, dat het leven dat voor je ligt er ineens heel anders uitziet.

Als de betekenis van uw, jouw of mijn leven alleen aan dat ene leven moet worden ontleend, dan kan dat het gevoel geven van uitzichtloosheid en machteloosheid. Wat doet het ertoe? Wat is mijn leven nou op het geheel? En wat heb ik nou helemaal in te brengen gehad?

Dan is het een verademing om niet alleen te denken, maar ook diep te voelen, dat je onderdeel bent van een groter verhaal. En dan bedoel ik: een werkelijk verhaal. Een waargebeurd verhaal. Net als dat van de Afro-Amerikaan Alex Haley. Zijn persoonlijke verhaal was wat hij elke dag hoorde, namelijk dat hij een waardeloze neger was, een luilak, geen echt mens. Maar deze Alex kende ook een ander verhaal, dat zijn voorouders elkaar van generatie op generatie hadden doorverteld. Hij wist dat hij een afstammeling was van de Gambiaanse Kunta Kinte, Maar toen hij het besluit nam om naar zijn geboortegrond in Gambia te gaan en de gelegenheid had om het dorp waar zijn voorvader Kunta Kinte was opgegroeid te bezoeken, kwam hij tot de ontdekking dat dit verhaal echt was. Hij was niet meer de zoon van een slavin. Hij bleek het kind te zijn van een heel volk met een rijke traditie. Alex Haley werd geen Afrikaan, keerde niet terug naar de Gambiaanse manier van leven. Hij schreef een boek. *Going back to my roots* is het lied, dat op dit verhaal is gebaseerd. Het zegt ook: Het gaat niet om naar het land of verleden terugkeren. Het gaat om de wortels in mijzelf.

In Bijbelse betekenis staat het leven van ieder van ons ook in een groter, echt verhaal. In de geschiedenis van onze Heer met de wereld waarin wij leven. In die geschiedenis wordt een oneindige reeks mensen steeds weer bepaald bij de verwachting dat God zelf zich bemoeit met zijn schepping en die voortstuwt naar een eindpunt. Dat is dus een ander perspectief: het gaat niet om wat wij uit dit leven moeten zien te halen, maar op de eerste plaats om wat God aan het doen is en op de tweede plaats waar onze plek is in dat gebeuren.

Om gaandeweg beide perspectieven bij elkaar te houden, namelijk a. ons eigen persoonlijke leven, dat na een aantal afslagen steeds smaller wordt en b. het Bijbelse perspectief dat ons onderdeel maakt van een voortgaand verhaal, hebben we verhalen nodig. Verhalen van anderen, die ons zijn voorgegaan, ons aanmoedigen en omringen. Niet omdat ze het beter deden, of omdat het hielden waren. In de brief aan de Hebreëën wordt ons voorgehouden wie vroeger om zijn geloof werd geprezen. Sommigen zijn reuzen, zoals Abraham, David en Salomo. Maar deze brief noemt ook tallozen, wier naam we niet kennen, en wier leven soms kort en ellendig was. Maar ze zijn allemaal

gestorven met de belofte van God voor ogen, dat Hij deze hele wereld zou vernieuwen tot zijn koninkrijk. De belofte die begon bij Abraham.

Echte verhalen! En ze zijn doorgedaan, die echte verhalen met echte mensen, ook na de tijd van de Bijbel. Na Paulus en Petrus kwamen Clemens en Origenes en Polycarpus en Augustinus en Thomas van Aquino en Maarten Luther en Johannes Calvijn. Al deze mensen mogen we toevoegen, die ons al 20 eeuwen zijn voorgegaan als volgelingen van Jezus, als mensen van Zijn Koninkrijk, dat komende is! Zo ook Thomas Helwys.....

Thomas Helwys, de stichter van de eerste Engelse Baptistengemeente in Engeland. Hij deed dat in een tijd, dat de koning van Engeland weinig behoefte had aan geloofsvrijheid. Helwys schreef een brief aan de koning om te pleiten voor die vrijheid. De strekking van die brief was: 'Koning, u bent slechts een sterfelijk mens, maar u gedraagt zich als of u God bent, als u denkt te mogen bepalen wat en hoe mensen geloven.' Hij is om die woorden in de gevangenis gestorven. Maar die strijd voor vrijheid van geloof zit als DNA in onze gemeente. Om dat werkelijk te begrijpen moeten we net als Alex Haley terug naar de verhalen van Thomas Helwys en de vele anderen in onze Doperse en Baptisten geschiedenis. Pas dan kunnen we de diepere gronden van ons Baptist zijn als wortels laten opschieten in onszelf, waardoor we groeien en sterker worden.

Kijken naar hen die ons zijn voorgegaan betekent in staat blijven om drager van de belofte te zijn, ook al heeft het eigen leven ons niet zoveel meer te bieden, net als Izaak, genoemd als één van de voorbeelden in deze brief, die de laatste dertig jaar van zijn leven blind was en weinig meer kon dan zijn dagen slijten voor zijn tent.

Kijken naar hen, die ons zijn voorgegaan stelt ons in staat om vast te houden aan dat wat onwankelbaar is. Onwankelbaar, dat zijn wij niet zelf. We hoeven de verwachtingen niet zelf te verzinnen. Als ons leven inderdaad alleen maar zou gaan over wat je bereikt, dan had Isaaks leven niets voorgesteld en was dat te typeren als een grote teleurstelling. Maar het zou een grote vergissing zijn om zijn en ons leven langs die meetlat te leggen. God zelf heeft op ons gewacht, opdat wij het volmaakte zullen kunnen meemaken. En hij heeft ons de opdracht gegeven om in dit leven ons te richten op dat wat, als alles vergaan is, onvergankelijk zal blijken te zijn. Something inside so strong. Amen.